

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Ямбол, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова И.

при участието на секретаря Т. С. К.

като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова И. Гражданско дело № 20242330100270 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 8, т. 1 от Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/. Образувано е по повод на подадена молба от С. Б. В. – И. за издаване на заповед за защита срещу осъществено по отношение на молителката домашно насилие от страна на И. Т. И. – нейн ***.

По отношение на молителите Т. И. И. и И. И. И. производството по делото е прекратено с протоколно определение от 20.02.2024 год., на осн. чл. 232 ГПК.

В молбата е изложено описание на фактите и обстоятелствата, при които са извършени твърдените актове на домашно насилие. Твърди се, че на *** год. молителката съобщила на ответника, че желае да се разведат, т.к. повече от два месеца има физически и психически тормоз, той реагирал остро, започнал да я обижда и ѝ посегнал. Същата заедно с децата напуснала жилището. На *** год. след неколнократно позвънявания от страна на ответника, молителката и децата слезли през входа на блока, за да говорят. Ответникът се вмъкнал във входа с нож в ръка и се заканил да нарани ***и *** на ищцата. Когато му казала, че ще се обади на 112 той се изплашил и си тръгнал. *** ѝ слязъл пред блока и имало скандал, посетен от екипи на ОД на МВР и Военна полиция, след което ответникът бил прибран в ареста в гр. С. Молителката се страхувала от това, което ответникът може да извърши, още повече, че свидетели на случило от се на *** станали и децата им.

Към молбата е приложена декларация за извършено домашно насилие по чл. 9, ал.

3 от ЗЗДН. Представени са и други писмени доказателства .

В съдебно заседание исковата молба се поддържа от молителката С. И. и процесуания ѝ представител.

Ответникът – лично и чрез упълномощен поддържа изложеното в отговора и заявява, че признава фактите изложени в ИМ.

Я. районен съд, като взе предвид постъпилата молба, изложените в нея доводи, събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата е допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 10 от ЗЗДН, т.к. се твърди, че актовете на домашно насилие са осъществени на *** и *** год. , пред родово и местно компетентен съд.

За осъществените актове на домашно насилие е представена декларация по чл.9, ал.3 от ЗЗДН, която изцяло възпроизвежда фактите в молбата.

От представените писмени доказателства се установява, че страните са съпрузи, както и че по време на брака им са родени две ненавършили пълнолетие деца.

По делото са приети и други писмени доказателства, вкл. изготвен от ДСП – гр. Я. социален доклад.

Основателността на подадената по реда на ЗЗДН молба се предпоставя от осъществено спрямо молителя действие, което законът въздига като противоправно и съдът квалифицира, като акт на домашно насилие. За преценка на последното, съдът изхожда от твърденията на молителя, доколкото те очертават наличието на някоя от предвидените по чл.2 ЗЗДН форми, а именно - всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство, евентуално в интимна връзка.

В настоящия случай съдът намира, с оглед събраните по делото доказателства, изявленията на ответната страна, вкл. и приложената декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, че е налице осъществено по отношение на молителката домашно насилие по време и начин описани в молбата за защита. Освен, че декларацията по чл.9, ал. 3 от ЗЗДН може да служи като единствено основание за издаване на заповед за защита, по делото не бяха ангажирани доказателства, които да оборват изложеното в същата. Описаното в ИМ и декларацията поведение на ответника е морално укоримо и противоправно, защото е от естество да засегне неприкосновеността на личността в емоционален план и да наруши спокойствието и нормалния житейски ритъм, както и да предизвика тревога и безпокойство у молителката.

При установеността на извършеното домашно насилие на процесните дати, следва да бъде преценено какви мерки съдът следва да наложи , за да гарантира защитата на молителката. Съдът намира, че следва да наложи на ответника мерките по чл.5, ал.1, т.1,т.3 и т.4 от ЗЗДН, за срок от девет месеца, при приспадане срока на действие на мерките по издадената заповед за незабавна защита по чл. 18 ЗЗДН- чл. 5,ал.2 ЗЗДН.Тези мерки съдът намира за справедливи и съответстващи на степента на тежест на извършеното. Съгласно чл. 5,ал.5 от ЗЗДН- в производството по този закон съдът извършва задължителна преценка за налагане на мярката по ал.1,т.5, когато пострадалия и извършителя имат дете. При извършване на преценка с оглед конкретиката на настоящия казус , изявленията на страните, че не желаят налагането й с оглед наличието на висящо дело, в което ще бъде разрешен въпросът, съдът приема, че мярката не следва да бъде налагана .

На основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, в тежест на ответника следва да се възложи и заплащането на държавната такса за настоящото производство в размер на 25 лв.Основателно е искането на ищцовата страна за присъждане на разноски за производството в размер на 300 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 15, ал.7 във вр. с чл. 5 и чл.11, ал.2 от ЗЗДН, Я. районен съд

РЕШИ:

НАЛАГА мерки за защита на С. Б. В. – И., ЕГН ***** срещу осъществено спрямо нея домашно насилие от страна на И. Т. И., ЕГН ***** ,
КАТО:

ЗАДЪЛЖАВА И. Т. И. да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на С. Б. В. – И..

ЗАБРАНЯВА на И. Т. И. да приближава С. Б. В. – И., жилището, местоработата и местата й за социални контакти и отдих на разстояние по-малко от 100 м. , за срок от 9 месеца, считано от *** год.

ЗАБРАНЯВА на И. Т. И. да осъществява контакт със С. Б. В. – И. под каквато и да е форма, вкл. по телефон, електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация , за срок от 9 месеца, считано от *** год.

ОСЪЖДА И. Т. И., ЕГН ***** да заплати държавна такса по сметка на Я. районен съд в размер на 25 лв.

ОСЪЖДА И. Т. И., ЕГН ***** да заплати на С. Б. В. – И., ЕГН ***** разноси за настоящата инстанция в размер на 300 лв.

Да се издаде служебно изпълнителен лист за присъдената държавна такса.

Да се издаде заповед за защита.

Указва на полицейските органи да следят за изпълнението на заповедта.

Предупреждава И. Т. И., ЕГН ***** , че при неизпълнение на заповедта полицейският орган, констатирал нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.

Препис от настоящото съдебно решение и от заповедта да се връчи на страните и да се изпрати служебно на РУ на МВР – Я.

Решението може да се обжалва пред Я. окръжен съд в седемдневен срок от обявената в о.с.з. дата на постановяването му.

Съдия при Районен съд – Я: _____